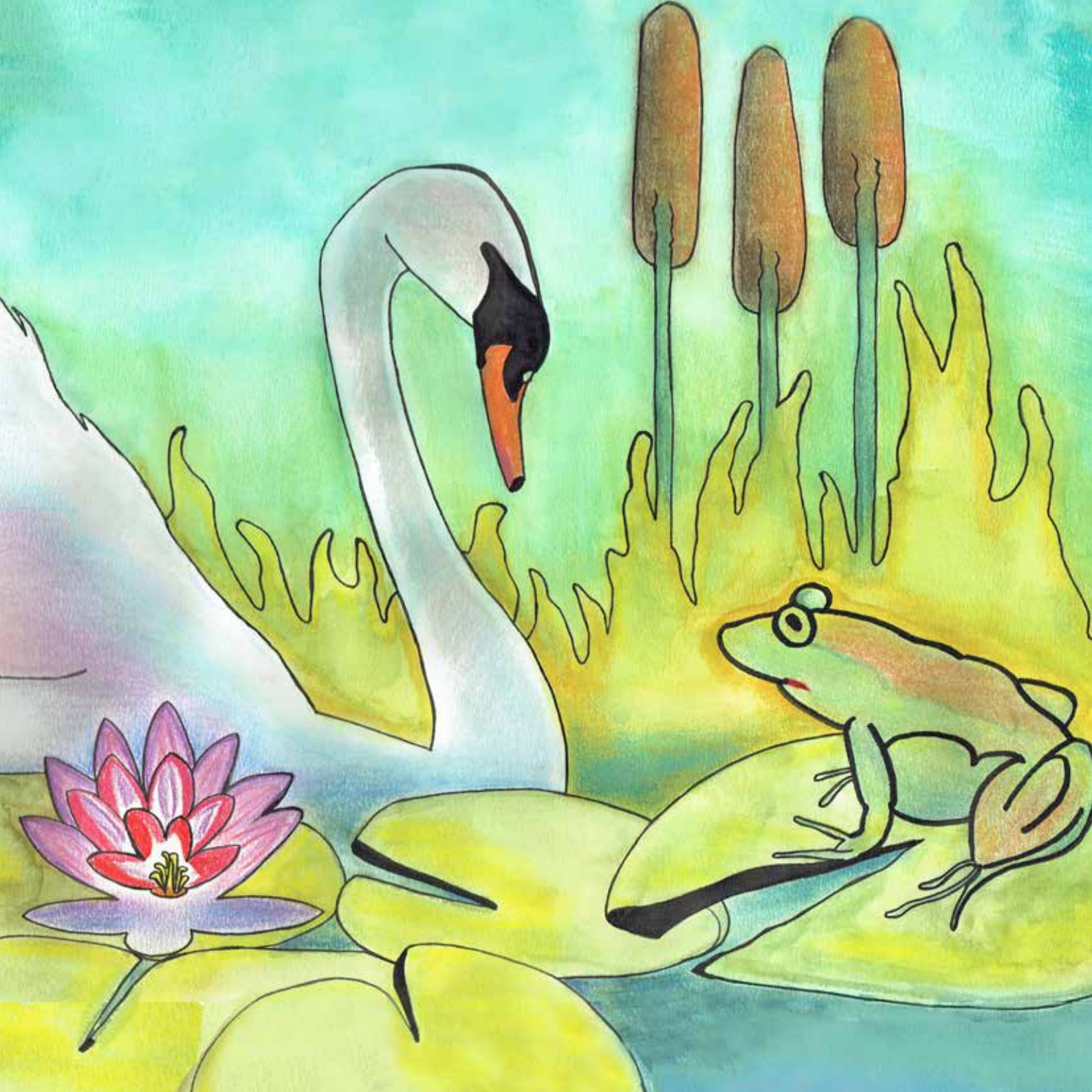

De kikker die niet kon

De poten van kikker Leon waren zo slap als kikkerdril. Hij kon zichzelf net dragen. Maar springen zat er niet in. Hij vond dat niet erg, omdat zijn papa en mama veel van hem hielden en goed voor hem zorgden. Maar Leons vele broers en zussen schaamden zich voor Leon. Zij waren sterk en sportief en oefenden al lang samen om de Kikkerrace te kunnen winnen. De Kikkerrace was een belangrijke sportwedstrijd. De kikkerfamilie die het eerst samen rond het Dierenbos geraakte, had gewonnen en kreeg een mooie trofee.

Leon bleef in zijn kamer terwijl zijn zussen en broers oefenden voor de wedstrijd.

Op een dag klopte iemand aan bij hun huisje. Leon deed open. Het was Inspecteur Specht.

‘Wie bent u?’ vroeg de specht.

‘Leon Kikkermans,’ antwoordde de kikker.

‘Wat? Bent u een Kikkermans?’

‘Ja,’ zei Leon verlegen.

‘Waarom oefent u niet mee met uw broers en zussen?’

Leon wist niet wat te zeggen.

De specht keek streng, en zei: ‘Dan schrap ik uw familie nu van de lijst.’

‘Welke lijst?’ vroeg Leon.

‘De lijst van de kikkerrace, natuurlijk!’ brulde de specht. ‘Weten jullie dan niet dat je pas kunt deelnemen als alle broers en zussen ingeschreven zijn? En omdat jij niet meedoet, zijn jullie niet voltallig. Jeetje, ik dacht dat jullie dát toch zouden weten.’

Eigenlijk kenden Leons broers en zussen de regels wel, maar hadden ze Leon geheimgehouden zodat ze zonder hem toch zouden kunnen deelnemen.

‘Wacht, heer specht!’ riep Leon de inspecteur nog na, maar die was al weggevlogen.

Leon was heel droevig nu hij wist dat zijn familie niet meer mocht deelnemen aan de race. Hij besloot weg te lopen van huis zodat hij niet moest meemaken hoe kwaad zijn broers en zussen op hem zouden worden.

Leon verliet zijn thuis en ging moeizaam op weg naar de zwanenvijver. Hij hoopte dat hij daar mocht verblijven. Hij weende de hele tijd.

Na een trieste en trage tocht door het bos kwam Leon aan bij de zwanenvijver. Leon werd opgemerkt door een prachtige zwaan. Het was Prinses Lelie, de belangrijkste en mooiste zwaan van het hele Dierenbos.

Met een glimlach vroeg ze: ‘Wie ben jij?’

‘Leon Kikkermans.’

‘Kikkermans zeg je? Behoor jij tot de familie die onze vijver vandaag afhuurt om hun poten te oefenen?’

Leon schrok erg. Hij had niet verwacht zijn broers en zussen hier aan te

treffen. Prinses Lelie riep Leons broers en zussen erbij. Zij stopten met oefenen en kwamen vlug naar Leon, die al aan het wegvluchten was. Maar hij was te traag en snel hadden al zijn zussen en broers hem opgemerkt.

‘Leon, ben jij het?’ zei Driller, de oudste broer van de familie. ‘Wat doe jij zo ver van huis?’

Matilda, de jongste zus van Leon, deed haar jasje uit en legde het over Leons rug, want hij rilde van de kou.

Leon draaide zich langzaam om en met z’n ogen naar de grond zei hij: ‘Inspecteur Specht heeft me gezien en nu mogen jullie niet meer meedoen met de race. Ik was bang dat jullie boos op me zouden worden en ben weggelopen. Ik dacht hier bij de zwanen te kunnen wonen.’ Dampende tranen liepen over Leons gezicht.

Alle broers en zussen van Leon hadden met hem te doen.

Driller zei wat ze allemaal dachten: ‘We zijn wat te ver gegaan met onze sport, Leon. Het is hoog tijd dat we wat meer aandacht aan jou besteden.’

Leons zussen en broers kwamen rond hem staan en ze haakten hun pootjes lief in elkaar.

De volgende dagen werd Leon door zijn broers en zussen verwend alsof hij een Kikkerkoning was. Hij kreeg elke dag een grote milkshake met vliegjes, een massage van een uur die veel deugd deed aan zijn slappe poten, en elke avond voerden z’n broers en zussen één van Leons lievelingstoneelstukken op in de woonkamer van hun huisje.

En toen brak de dag van de Kikkerrace aan. Leon had gedacht dat dat een droevige dag zou worden, want zijn broers en zussen mochten niet deelnemen

en dat vond hij nog altijd heel erg.

Vroeg in de morgen, toen Leon nog sliep, droegen z'n vijf broers en vier zussen Leon met bed en al naar buiten. Helemaal door het Dierenbos brachten ze hun broertje. Leon werd wakker. Samen met zijn familie zat hij in de tribune van de kikkerrace! Hij zag wat zijn familie voor hem had gedaan en weende van blijdschap.

Familie Paddenvriend won de Race en mocht de mooie gouden trofee in ontvangst nemen. Wat niemand verwachtte: er werd een extra prijs uitgereikt.

Prinses Lelie, de mooiste en belangrijkste zwaan van het bos, wist hoe goed de familie Kikkermans voor Leon had gezorgd, terwijl zij toch niet konden deelnemen aan de race. Dus zwom Prinses Lelie sierlijk naar het podium en riep zij af: 'Er is dit jaar nog een trofee, de trofee voor de meest sportieve en zorgzame familie. En die gaat naar de familie Kikkermans.'

Iedere toeschouwer juichte luid terwijl de familie, met Leon erbij, de trofee in ontvangst nam. Zij waren ook winnaars.